

Kids of Destiny®
Reaching the Next Generation

2.11 THỨC ĂN TRONG HOANG MẠC

XUẤT Ê-DÍP-TÔ KÝ 16

Đức Chúa Trời đã bảo Môi-se và anh trai ông là A-rôn đến Ai Cập để giải cứu dân Y-sơ-ra-ên khỏi tay Pha-ra-ôn, là người đã đối xử rất tệ với họ. Sau khi nhiều tai họa giáng xuống Pha-ra-ôn và dân Ai Cập, dân Y-sơ-ra-ên được phép rời khỏi Ai Cập. Đức Chúa Trời đã hứa ban cho họ một vùng đất mới, đó là xứ Ca-na-an.

Mặc dù dân Y-sơ-ra-ên rất biết ơn vì đã được thoát khỏi cuộc sống khổ cực ở Ai Cập, nhưng chẳng bao lâu sau họ bắt đầu phàn nàn với Môi-se và A-rôn: “Tại sao Đức Chúa Trời không để chúng tôi chết ở Ai Cập, nơi chúng tôi có thịt và bánh để ăn? Các ông đã đưa chúng tôi vào hoang mạc này để chết đói sao!”

Đức Chúa Trời phán với Môi-se: “Ta sẽ ban mưa bánh từ trời rơi xuống cho các ngươi. Mỗi ngày, dân sự phải đi ra và thu lượm phần ăn cho ngày hôm đó. Ta sẽ thử thách họ để xem họ có vâng theo những chỉ dẫn của Ta hay không. Vào ngày thứ sáu trong tuần, họ sẽ được thu đủ cho hai ngày. Đến ngày thứ bảy, họ nên nghỉ ngơi.”

Sáng hôm sau, dân chúng phát hiện trên mặt đất có những hạt nhỏ, mịn và giống như vảy mòng. Họ hỏi nhau: “Đây là gì?” Thức ăn đó được gọi là ma-na, từ này trong ngôn ngữ của họ có nghĩa là “Đây là gì?” Môi-se nói với họ rằng đó là bánh mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ để ăn.

Dân Y-sơ-ra-ên được hướng dẫn phải lấy đúng lượng ma-na cần thiết cho mỗi người. Những ai vâng lời và làm theo chỉ dẫn thì có vừa đủ thức ăn và được no nê. Nhưng những người không nghe lời Môi-se và lấy nhiều hơn mức cần thiết thì sáng hôm sau thấy phần ma-na dư ra đã có sâu bọ và bốc mùi hôi. Còn những người đi ra nhặt ma-na vào ngày thứ bảy thì không tìm thấy gì cả. Họ phải học cách vâng theo điều Đức Chúa Trời đã phán dạy.

Đức Chúa Trời phán: “Các con không chịu vâng giữ điều răn và luật lệ Ta cho đến bao giờ? Vào ngày thứ sáu, hãy lấy đủ cho hai ngày. Đến ngày thứ bảy, hãy nghỉ ngơi.” Dân Y-sơ-ra-ên không thích làm theo các luật lệ và họ thường xuyên phàn nàn với nhau.

Sau một thời gian, dân chúng bắt đầu chán ngấy việc chỉ ăn bánh và lại phàn nàn với Môi-se. Đức Chúa Trời phán với Môi-se: “Hãy nói với dân sự rằng: ‘Vào buổi chiều, các ngươi ăn thịt. Vào buổi sáng, các ngươi sẽ ăn bánh.’” Đêm hôm đó, những con chim nhỏ gọi là chim cú bay vào trại của họ. Có đủ chim cú để mọi người đều có thịt ăn.

Dân Y-sơ-ra-ên đã ăn ma-na suốt bốn mươi năm khi họ đi trong hoang mạc. Đức Chúa Trời cung cấp ma-na và chim cú cho họ mỗi ngày. Họ không cần phải lo lắng vì luôn có thức ăn đầy đủ cho đến khi họ đến biên giới xứ Ca-na-an, vùng đất mà Ngài đã hứa ban cho họ.

Khi chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời, chúng ta học được rằng Ngài luôn thành tín và luôn chăm sóc chúng ta!

Câu gốc Xuất Ê-díp-tô ký 16:4 “Đức Giê-hô-va phán với Môi-se, ‘Ta sẽ ban mưa bánh từ trời cho các con.’”

2.11 THỨC ĂN TRONG HOANG MẠC – HƯỚNG DẪN DÀNH CHO GIÁO VIÊN

XUẤT Ê-DÍP-TÔ KÝ 16

NHỮNG ĐIỂM CHÍNH:

- 1) Môi-se và A-rôn đã giải cứu dân Y-sơ-ra-ên khỏi tay Pha-ra-ôn tại Ai Cập. Đức Chúa Trời bảo Môi-se dẫn dân Y-sơ-ra-ên đến xứ Ca-na-an, vùng đất mà Ngài đã hứa ban cho họ.
- 2) Dân Y-sơ-ra-ên phàn nàn vì họ không có thức ăn. Họ nói với Môi-se: “Tại sao ông không để chúng tôi chết ở Ai Cập? Ở đó chúng tôi có thức ăn ngon để ăn.”
- 3) Đức Chúa Trời đã ban thức ăn cho dân Y-sơ-ra-ên. Ngài ban ma-na (bánh từ trời) vào buổi sáng và những con chim nhỏ gọi là chim cút vào buổi tối. Đức Chúa Trời cũng hướng dẫn họ cách thu lượm thức ăn cho mỗi ngày.
- 4) Một số người vâng theo chỉ dẫn, nhưng một số người thì không. Những người vâng lời có vừa đủ thức ăn để ăn. Những người thu lượm nhiều hơn mức cần thiết thì thấy phần thức ăn dư ra có sâu bọ và bốc mùi hôi vào ngày hôm sau.
- 5) Đức Chúa Trời đã ban thức ăn này cho dân Y-sơ-ra-ên suốt bốn mươi năm. Họ ăn ma-na cho đến khi đến biên giới của xứ Ca-na-an, vùng đất mà Đức Chúa Trời đã hứa ban cho họ.

CÂU HỎI:

- 1) Đức Chúa Trời bảo Môi-se dẫn dân Y-sơ-ra-ên đến vùng đất nào?
- 2) Dân chúng bắt đầu phàn nàn về điều gì?
- 3) Đức Chúa Trời đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên những thức ăn gì?
- 4) Điều gì đã xảy ra với phần thức ăn dư mà một số người thu lượm?
- 5) Đức Chúa Trời đã ban thức ăn đó cho họ trong bao lâu?

TRẢ LỜI:

- 1) Đức Chúa Trời bảo Môi-se dẫn dân Y-sơ-ra-ên đến xứ Ca-na-an.
- 2) Dân chúng phàn nàn vì họ không có thức ăn.
- 3) Đức Chúa Trời đã ban cho họ những con chim nhỏ gọi là chim cút. Ngài cũng ban bánh từ trời mà dân chúng gọi là “ma-na.”
- 4) Đến ngày hôm sau, phần thức ăn dư ra có sâu bọ và bốc mùi hôi.
- 5) Đức Chúa Trời đã ban thức ăn này cho họ trong bốn mươi năm, cho đến khi họ đến biên giới của xứ Ca-na-an.

Khi chúng ta tin cậy Đức Chúa Trời, chúng ta học được rằng Ngài luôn thành tín và luôn chăm sóc chúng ta!

Câu gốc Xuất Ê-díp-tô ký 16:4 “Đức Giê-hô-va phán với Môi-se, ‘Ta sẽ ban mưa bánh từ trời cho các con.’”

Kids of Destiny®
Reaching the Next Generation

